

Arrest

nr. 201 188 van 15 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 12 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Boraia Uttorbagh te Sylhet District in Bangladesh. U verklaarde het volgende tijdens uw eerste asielaanvraag: u was de laatste tien jaren actief voor Jumaat e Islam. Door uw politieke activiteiten kreeg u problemen met leden van de regeringspartij Awami League. Op 10 juli 2011 was er een bijeenkomst van Jumaat e Islam. Deze werd aangevallen door leden van Awami League. Alle leden van uw partij moesten vluchten. Op 18 juli 2011 was er een verkiezing op lokaal niveau. Tijdens het tellen van de stemmen ontstond er een gevecht met de leden van Awami League. Tijdens dat gevecht kwam een lid van Awami League om het leven. De volgende dag, op 19 juli 2011, werd u valselyk beschuldigd van de moord op het lid van Awami League.

U verliet uw woonst en dook elders in het dorp onder. U verbleef nog een tiental dagen in uw dorp. Daarna verbleef u één maand bij uw schoonouders. Later verbleef u in Sylhet en Chittagong. U besloot om Bangladesh te verlaten uit angst om gearresteerd te worden. In september 2011 verliet u vanuit Chittagong per schip Bangladesh samen met uw vrouw L.B. (O.V. 6.927.974). Op 9 december 2011 kwam u aan in België en op 12 december 2011 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw eerste asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een huwelijksakte, documenten met betrekking tot uw politieke activiteiten, documenten met betrekking tot uw apotheek, schoolcertificaten, een brief van uw advocaat en rechtszaakdocumenten.

Op 27 augustus 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof werd gehecht aan uw problemen. U diende tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 30 september 2017 werd u betrappt op zwartwerk waarna u werd overgeplaatst naar het Centrum voor Illegalen in Merksplas met de bedoeling om u uit het land te verwijderen. Op 8 november 2017 werd een eerste repatriëring voorzien. Deze werd geannuleerd. Op 14 november 2017 werd een tweede repatriëring voorzien, maar ook deze werd geannuleerd daar u dezelfde dag een tweede asielaanvraag indiende. U beweerde bij uw tweede asielaanvraag dat de Awami League, die momenteel aan de macht is, politieke tegenstrevers laat verdwijnen en de leiders van de Jamaat e Islam zelfs het risico lopen om de doodstraf te krijgen. U vreest bij terugkeer naar Bangladesh hetzelfde lot te ondergaan. Verder verklaarde u dat u hier in België samen met uw echtgenote een kind heeft en dat uw vrouw opnieuw zwanger is. U beweerde dat er niemand voor uw familie kan zorgen indien u wordt teruggestuurd naar Bangladesh. Verder verklaarde u in België lid te zijn van een vzw die tussenkomt bij natuurrampen. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een huwelijksakte, een huurovereenkomst en een bewijs dat u huur betaalt, een geboorteakte van uw zoon, een ziekteattest, een bewijs van de kleuterschool van uw zoon, een vaccinatieattest van uw zoon en een bewijs dat uw vrouw opnieuw zwanger is.

Op 8 december 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 21 december 2017 diende u, nog steeds verblijvend in het Centrum voor Illegalen in Merksplas, een derde asielaanvraag in. U hield vast aan uw eerdere verklaringen. U voegde eraan toe dat er twee aanklachten tegen u waren en u ondertussen twee keer veroordeeld bent, respectievelijk op 15 januari 2017 en op 12 april 2017. Daarnaast zou uw neef die uw apotheek overnam ontvoerd zijn en hebben uw moeder en zus hierover een persconferentie gegeven. U herhaalde dat uw echtgenote zwanger is en er niemand is die voor haar kan zorgen. Bij een terugkeer naar Bangladesh vreesde u opgepakt en opgesloten te worden. Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: een kopie van een eerste aanhoudingsbevel met vertaling, een kopie van een tweede aanhoudingsbevel met vertaling, een kopie van een attest van de partij Jamaat e Islam, een kopie van een certificaat van de dorpsverantwoordelijke, een kopie van een brief van uw advocaat, een kopie van een brief (affidavit) van uw moeder, enkele kopieën van krantenknipsels en kopieën van de twee arresten van de (valse) rechtszaken tegen u. Op 2 januari 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

U verlaat het land niet en vraagt op 8 februari 2018, 5 dagen voor een nieuwe voorziene repatriëring op 13 februari 2018, verblijvend in het Centrum voor Illegalen in Merksplas, een vierde keer asiel aan. U houdt vast aan uw vorige verklaringen, namelijk dat u in twee rechtszaken ten onrechte veroordeeld werd, dit wegens uw behoren bij de oppositiepartij Jamaat e Islam. Ter staving van uw vierde asielaanvraag legt u grotendeels dezelfde documenten voor als neergelegd bij uw tweede en derde asielaanvraag met name van een attest van de partij Jamaat e Islam, een kopie van een certificaat van de dorpsverantwoordelijke, een kopie van een brief van uw advocaat, een kopie van een brief (affidavit) van uw moeder, enkele kopieën van krantenknipsels en kopieën van de twee arresten van de (valse) rechtszaken, uw huwelijksakte, documenten over uw vrouw haar zwangerschap en documenten over uw 5 jarige zoon. Daarnaast legt u nog een tweede brief van uw Bengaalse advocaat dd. 11/02/2018, een brief over de aanstaande bevalling van uw vrouw, een krantenartikel, een vertaling van een krantenartikel en de Bengaalse versie van de twee arresten van de (valse) rechtszaken tegen u neer. Uw raadsheer hier in België voegt nog een begeleidende brief dd. 7/02/2018 toe.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn

voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze werd ondermijnd en de door u aangehaalde feiten niet als bewezen werden beschouwd. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Uw tweede en derde asielaanvraag werden niet in overweging genomen door het CGVS. Ook tegen deze beslissingen heeft u geen beroep ingediend. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behouders voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet met name de bewering dat u valselijk beschuldigd wordt door de regeringspartij "Awami League" omwille van uw betrokkenheid bij de partij "Jamaat e Islam", terwijl aan deze problemen geen geloof werd gehecht.

Met betrekking tot de nieuwe documenten (een brief van uw Bengaalse advocaat, een ander krantenartikel, een vertaling van een krantenartikel, de Bengaalse versie van de twee arresten van de (valse) rechtszaken tegen u) die u aanbrengt ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet vooreerst worden opgemerkt dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Daarnaast verwijst het CGVS naar informatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, waaruit blijkt dat in Bangladesh gemakkelijk, eventueel via corruptie, valse en/of vervalste documenten kunnen worden verkregen, waaronder ook rechtbankdocumenten. Aldus is de bewijswaarde van Bengaalse documenten reeds relatief. De tweede brief van uw Bengaalse advocaat vertoont bovendien een gesolliciteerd karakter. Deze brief dateert van februari 2018 en werd louter opgesteld op uw vraag en om uw asielaanvraag te ondersteunen. De Bengaalse versie van de arresten waarin u veroordeeld zou zijn verandert niks aan de reeds gedane vaststelling van het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze problemen. Zo blijkt uit uw derde asielaanvraag dat u dan pas sprak van twee valse aanklachten tegen u, terwijl u voordien altijd slechts over één valse aanklacht sprak. Bovendien haalde u die veroordelingen niet aan tijdens uw tweede asielaanvraag, terwijl ze al van voor die aanvraag dateren, en had u regelmatig contact met uw moeder waardoor u dus wel op de hoogte kon zijn van deze veroordelingen. Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw problemen kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die uw neef daardoor gekend zou hebben met de Bengaalse autoriteiten. Het krantenartikel en de vertaling dat u hierover neerlegt kan gezien bovenstaande vaststellingen evenmin overtuigen. Bovendien zijn dergelijke krantenartikels makkelijk via allerlei knip-en plakwerk te fabriceren.

U herhaalt voorts dat uw aanwezigheid in België noodzakelijk is om voor uw gezin te zorgen. Wat dit betreft, kan worden herhaald dat dit losstaat van uw asielprocedure. Mocht u menen dat uw gezinssituatie aanleiding kan geven tot een verblijfsrecht, dan dient u zich hiervoor tot de geëigende procedure te wenden. Het document betreffende uw vereiste aanwezigheid bij de geboorte van uw tweede kind houdt geen verband met mogelijke problemen die u zou kennen bij een terugkeer naar Bangladesh en zijn bijgevolg ook geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Voorzover uw raadsheer aanhaalt dat er bij een terugkeer naar Bangladesh een mogelijke schending van artikel 3 EVRM zal zijn omdat u illegaal het land verlaten heeft en deze overtreding bestraft wordt met een gevangenisstraf dient te worden opgemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat u Bangladesh in 2011 verlaten heeft met een geldig verkregen paspoort en visum voor het Verenigd Koninkrijk.

Met betrekking tot de overige documenten die u reeds neerlegde bij uw tweede en derde asielaanvraag en nu opnieuw neerlegt dient te worden opgemerkt dat deze reeds beoordeeld werden door het CGVS en deze niet als nieuwe elementen kunnen beschouwd worden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat de verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond: u diende een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in dat op 2/9/2013 geweigerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft."

2. 2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 12 maart 2018 in een eerste middel een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), "procedureel luiK".

Na een theoretische uiteenzetting over artikel 3 EVRM en rechtspraak van het EHRM, besluit verzoeker dat "een beoordeling in het kader van een terugkeer en een reëel risico op een schending van artikel 3 EVRM dan ook slecht plaats [kan] vinden na een daadwerkelijk onderzoek, opdat alle redelijke twijfel met betrekking tot een risico op schending van artikel 3 EVRM kan worden weggenomen".

Verzoeker klaagt aan dat de commissaris-generaal slechts op zeer summiere wijze oordeelde over de door hem voorgelegde documenten en dat "hieruit niet kan blijken dat verwerende partij de inhoud van

desbetreffende documenten op zijn waarachtigheid heeft nagegaan, gezien *“gemotiveerd werd enkel en alleen door verwijzing naar de asielprocedure van 2012, hetgeen heden reeds een 6-tal jaar geleden is”*. Hij acht het *“niet ondenkbaar dat verzoeker in tussentijd bijkomende informatie heeft verkregen over de gebeurtenissen in zijn land van herkomst”*.

Verzoeker meent dat hij gehoord had moeten worden over waarom hij alsnog *“een kopie van twee arresten van (valse) rechtszaken”* kon bijbrengen, over *“de mogelijkheid tot corruptie en valse documenten in het land van herkomst”*, in plaats van *“zonder desbetreffende documenten nog maar aan een grondig onderzoek te onderwerpen, reeds te veroordelen als zijnde vals”*, en over *“waar hij desbetreffend artikel vandaan haalde en om welke reden hij desbetreffend artikel wenste voor te leggen”*, in plaats van verzoeker ervan te beschuldigen krantenartikelen te fabriceren.

Hij wijst erop *“dat hij heden reeds een 6-tal jaar in België verblijft, hetgeen geenszins in overeenstemming is met de migratiewetgeving van Bangladesh”* en dat *“ongeacht hoe verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten, hij heden niet langer over een geldig paspoort, noch over een visum of andere verblijfsvergunning beschikt”*, wat volgens hem *“niet in overeenstemming [is] met de nationale migratiewetgeving van Bangladesh, hetgeen kan blijken uit het bijkomende schrijven van de raadsman van verzoeker”*.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 EVRM, *“materieel luik”*.

Verzoeker vat aan met een theoretische uiteenzetting over artikel 3 EVRM en rechtspraak van het EHRM. Hij besluit dat de commissaris-generaal *“had moeten verzekeren dat een terugkeer voor verzoeker naar Sri Lanka geen reëel risico inhoudt op een schending van artikel 3 EVRM”*.

Verzoeker is van oordeel dat hij *“middels de voorgelegde documenten ontegensprekelijk aangetoond [heeft] deel uit te maken van een kwetsbare groep, namelijk de leden van de Jamaat e Islam partij, leden van de oppositie en de personen die in strijd met de migratiewetgeving van Bangladesh en op illegale wijze in het buitenland verblijven”*, dat *“duidelijk uit de landeninformatie [blijkt] dat de kwetsbare groep, namelijk de leden van de Jamaat e Islam partij, zijnde een oppositie partij, die systematisch aan foltering worden onderworpen”* en dat *“uit recente landeninformatie ontegensprekelijk [blijkt] dat verzoeker, door zijn aanhang bij de Jamaat e Islam partij, tot op heden een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van een schending van artikel 3 EVRM”*. Hij citeert dienaangaande uit *“Human Rights Watch, “We Don't Have Him” - Secret Détentions and Enforced Disappearances in Bangladesh, 6 July 2017”*, *“United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note Bangladesh: Opposition to the government, January 2018, Version 2.0”*, *“Amnesty International, Amnesty International Report 2017/18 - Bangladesh, 22 February 2018”*, *“USDOS - US Department of State, “Country Report on Human Rights Practices 2016 - Bangladesh 6 mars 2017”*, *“EASO, « Country of Origin Information Report. Bangladesh: Country Overview, décembre 2017”* en *“http://dfat.gov.au/about-us/publications/Documents/country-information-report- bangladesh.pdf”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij verzoekschrift voegt verzoeker *“Vordering tot heropsluiting”* van 22 januari 2018 betekend te Zaventem.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 22 februari 2018 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers verklaringen - aangaande zijn vrees voor problemen met leden van de regeringspartij Awami League - betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat hij reeds bij zijn vorige asielaanvragen had aangebracht. Verzoeker legde geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af over zijn vluchtmotieven.

2.3.3. In het kader van zijn eerste asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 27 augustus 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, gezien geen geloof kon worden gehecht aan de door hem beweerde problemen omwille van zijn oppositieactiviteiten gezien (i) hij na het beweerdelijk ontstaan van zijn problemen nog een visum bekwaam en legaal het land kon verlaten; (ii) hij zijn visum voor, legale reis naar en verblijf in het Verenigd Koninkrijk heeft willen achterhouden voor de Belgische asielinstanties; (iii) geen asielaanvraag indiende in het Verenigd Koninkrijk.

2.3.4. In het kader van zijn tweede asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 8 december 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

2.3.5. In het kader van zijn derde asielaanvraag nam de commissaris-generaal op 2 januari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

2.3.6. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.

2.3.7. Ter ondersteuning van zijn huidige, vierde, asielaanvraag brengt verzoeker volgende nieuwe elementen aan: (i) een brief van 11 februari 2018 van zijn Bengaalse advocaat; (ii) een brief over de aanstaande bevalling van zijn vrouw; (iii) een krantenartikel; (iv) een vertaling van een krantenartikel; (v) de Bengaalse versie van de twee arresten van de (valse) rechtszaken tegen hem; (vi) een brief van 7 februari 2018 van verzoekers raadsman.

2.3.8. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

2.3.9. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.10. De Raad stelt vast dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van

de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.11. Wat de Bengaalse versie van de twee arresten van de (valse) rechtszaken betreft, merkt de Raad op dat over de Engelstalige versie hiervan reeds geoordeeld werd in het kader van verzoekers derde asielaanvraag.

2.3.12. De bestreden beslissing van 2 januari 2018 stelt dienaangaande: *“Zo verklaart u dat u op 15 januari 2017 en op 12 april 2017 door een rechtbank veroordeeld werd tot gevangenisstraffen van respectievelijk tien jaar en levenslang. Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw initiële problemen, met name de valse aanklachten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden, kan er ook geen geloof worden gehecht aan deze veroordelingen die er een gevolg zouden van zijn. Bovendien is het merkwaardig dat u nu, bij uw derde asielaanvraag, plots spreekt van twee valse aanklachten (één op 10 juli 2011 en één op 19 juli 2011), terwijl u bij uw eerste en tweede asielaanvraag slecht gewag maakte van één valse aanklacht, met name een aanklacht die zou zijn ingediend op 19 juli 2011. Deze vaststelling ondermijnt uw geloofwaardigheid verder. Daarnaast zouden deze veroordelingen dateren van 15 januari 2017 en 12 april 2017, maanden voor uw tweede asielaanvraag op 14 november 2017. U had de aanhoudingsbevelen en arresten dan ook reeds kunnen voorleggen maar dat u heeft u niet gedaan. Wat meer is, u heeft er zelfs niet naar verwezen en bracht deze veroordelingen op geen enkel moment ter sprake. U had hier nochtans de kans toe, daar ook blijkt dat u contacten onderhoudt met uw moeder. U hield het in uw tweede asielaanvraag integendeel bij een algemene vrees voor de Awami League die tegenstanders van de partij zou vervolgen. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat u slechts de Engelse vertaling voorlegt van de veroordelingen en er dus niet kan worden aangetoond dat de originele tekst in het Bengali dezelfde inhoud heeft.*

Bovendien betreft het telkens, net zoals de overige documenten die u neerlegt, slechts een kopie. Deze kunnen altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, waardoor de authenticiteit ervan op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze stukken bijzonder relatief en kunnen deze geen afbreuk doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.”

2.3.13. Het neerleggen van (een kopie van) de Bengaalse versie van de arresten kan voorgaande conclusies niet in een ander daglicht stellen te meer nu verzoeker slechts fotokopieën neerlegt en nog steeds geen verklaring geeft voor het laattijdig neerleggen van deze stukken die feiten betreffen van ruim 6 jaar geleden. Verzoeker kan ook ter terechtzitting niet toelichten waarom hij als enige problemen zou krijgen te meer nu hij (eenvoudig) stelt dat hij ‘onschuldig’ is en er tijdens de gevechten vele leden van de Jamaat e Islami in het stemopneembureau waren.

2.3.14. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker gehoord had moeten worden over waarom hij alsnog *“een kopie van twee arresten van (valse) rechtszaken”* bijbracht hoewel hij hierover reeds beschikte, merkt de Raad op dat dit een argument is tegen de beoordeling van 2 januari 2018, in het kader van verzoekers tweede asielaanvraag, die reeds is komen vast te staan.

2.3.15. Het voorgelegde krantenartikel en de vertaling van een krantenartikel zijn evenmin bewijskrachtig, gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers problemen en veroordelingen en hij daardoor evenmin kan aantonen dat zijn neef hierdoor ontvoerd zou zijn. Het is bovendien een feit van algemene bekendheid dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling. Hun bewijswaarde is bijgevolg bijzonder relatief.

2.3.16. Met betrekking tot de vertaling van een krantenartikel en de Bengaalse versie van de twee arresten van de (valse) rechtszaken en ook nog het krantenartikel, moet nog worden opgemerkt dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat in Bangladesh met gemak via corruptie valse en/of vervalste documenten kunnen worden verkregen, waaronder ook rechtbankdocumenten, en dat krantenartikelen via allerlei knip-en plakwerk te fabriceren zijn. Bovendien zijn een documenten slechts een van de elementen waarop de beoordeling van verzoekers asielaanvraag steunt en moet dit samen gezien worden met de al dan niet coherente en geloofwaardige verklaringen van verzoeker. *In casu* werd verzoeker asielaanvraag ook reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag ongeloofwaardig bevonden.

2.3.17. De brief van 11 februari 2018 van zijn Bengaalse advocaat geeft aan dat het niet veilig is in Bangladesh voor verzoeker en dat *“if you come back to country you could killed by someone or you could concealed by anti group”*. De brief voegt echter niets (objectief) toe aan de verklaringen van

verzoeker en kan omwille van het gesolliciteerd karakter de geloofwaardigheid van verzoeker niet herstellen.

2.3.18. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift meent dat hij gehoord had moeten worden over *“de mogelijkheid tot corruptie en valse documenten in het land van herkomst”*, in plaats van *“zonder desbetreffende documenten nog maar aan een grondig onderzoek te onderwerpen, reeds te veroordelen als zijnde vals”*, en over *“waar hij desbetreffend artikel vandaan haalde en om welke reden hij desbetreffend artikel wenste voor te leggen”*, in plaats van verzoeker ervan te beschuldigen krantenartikelen te fabriceren, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag invulde en ondertekende (zie verklaring meervoudige aanvraag), dat hij onder meer antwoordde op de vragen welke nieuwe elementen hij neerlegde, waarom hij deze niet eerder aanhaalde, wanneer hij deze elementen ontving en hoe hij het verkreeg (zie verklaring meervoudige aanvraag, vraag 1.3, 3.1). Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk zijn nieuwe elementen in het kader van de tweede asielaanvraag op nuttige wijze naar voor kon brengen.

2.3.19. Hoe dan ook brengt verzoeker in zijn verzoekschrift evenmin valabele verklaringen, motiveringen of argumenten bij - over corruptie of het bekomen van het krantenartikel - die hij zou hebben aangevoerd indien hij door de commissaris-generaal gehoord was geweest en die zouden hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de administratieve procedure, met name het al dan niet in overweging nemen van zijn vierde asielaanvraag. Verzoeker beperkt zich tot het louter stellen dat de beslissing van de commissaris-generaal werd genomen zonder dat hij werd gehoord over *“de mogelijkheid tot corruptie en valse documenten in het land van herkomst”* en over *“waar hij desbetreffend artikel vandaan haalde en om welke reden hij desbetreffend artikel wenste voor te leggen”*, maar hij concretiseert geenszins welke specifieke elementen of verklaringen hij dan wel zou hebben aangevoerd. Bovendien kreeg verzoeker ter terechtzitting het woord en had hij geen toevoegingen te doen tenzij hij niet naar Bangladesh wilde terugkeren.

2.3.20. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“duidelijk uit de landeninformatie [blijkt] dat de kwetsbare groep, namelijk de leden van de Jamaat e Islam partij, zijnde een oppositie partij, die systematisch aan folteringen worden onderworpen”* en dat *“uit recente landeninformatie ontegensprekelijk [blijkt] dat verzoeker, door zijn aanhang bij de Jamaat e Islam partij, tot op heden een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van een schending van artikel 3 EVRM”* - waarvoor hij citeert uit *“Human Rights Watch, “We Don't Have Him” - Secret Détentions and Enforced Disappearances in Bangladesh, 6 July 2017”*, *“United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note Bangladesh: Opposition to the government, January 2018, Version 2.0”*, *“Amnesty International, Amnesty International Report 2017/18 - Bangladesh, 22 February 2018”*, *“USDOS - US Department of State, “Country Report on Human Rights Practices 2016 - Bangladesh 6 mars 2017”*, *“EASO, « Country of Origin Information Report. Bangladesh: Country Overview, décembre 2017”* en <http://dfat.gov.au/about-us/publications/Documents/country-information-report-bangladesh.pdf> -, antwoordt de Raad dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op de beoordeling in het kader van zijn eerdere asielaanvragen, waar geen geloof werd gehecht aan de beweerde problemen omwille van zijn politiek engagement - in gebreke. Verzoeker kon ter terechtzitting evenmin toelichten wat er met andere Jamaat personen gebeurde na de feiten die zich zouden hebben voorgedaan in 2011 terwijl erop werd gewezen dat dit - volgens verzoeker - een groot gevecht was waar meerder personen bij betrokken waren.

2.3.21. Wat betreft de neergelegde brief over de aanstaande bevalling van zijn vrouw treedt de Raad de bestreden beslissing bij waar gesteld wordt dat verzoekers gezinsleven in België geen element is in de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat ook zijn echtgenote en gezin geen geldige verblijfstitel hebben in België.

2.3.22. Aangaande de brief van 7 februari 2018 waarin verzoekers raadsman aanvoert dat er bij een terugkeer naar Bangladesh een mogelijke schending van artikel 3 EVRM zal zijn omdat verzoeker illegaal het land verlaten heeft en deze overtreding bestraft wordt met een gevangenisstraf, merkt de commissaris-generaal terecht op dat, in tegenstelling tot wat het verzoekschrift stelt, Bangladesh in 2011 verlaten heeft met een geldig verkregen paspoort en visum voor het Verenigd Koninkrijk, wat hij in het kader van zijn eerste asielpcedure evenwel ontkende voor de Belgische asielinstanties. Intussen

bevestigde de Bengaalse ambassade te Brussel verzoeker Bengaalse nationaliteit via dit paspoort (zie document uitreiking travel permit van 31 oktober 2017).

2.3.23. Verder stelt de Raad vast dat de brief van 7 februari 2018 melding maakt van een wetsartikel dat (economische) migratie enkel toelaat *“à condition que le national soit en possession d'un passeport valide et d'un visa”*. In casu heeft verzoeker zijn land destijds verlaten in het bezit van een geldig Bengaals paspoort en een visum voor het Verenigd Koninkrijk, zoals vereist door het artikel, waardoor hij niet aantoont dat de straffen vermeld in de brief op hem van toepassing zouden zijn. Verzoeker beperkt zich aldus tot de loutere hypothetische stellingen dat hij dat hij *“en cas de retour forcé vers son pays d'origine, à être interrogé par les autorités à la frontière sur son séjour à l'étranger”* en in de gevangenis zal belanden, waar de omstandigheden volgens de brief penibel zouden zijn.

2.3.24. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker *“heden reeds een 6-tal jaar in België verblijft, hetgeen geenszins in overeenstemming is met de migratiewetgeving van Bangladesh”* en dat *“ongeacht hoe verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten, hij heden niet langer over een geldig paspoort, noch over een visum of andere verblijfsvergunning beschikt”*, wat volgens hem *“niet in overeenstemming [is] met de nationale migratiewetgeving van Bangladesh, hetgeen kan blijken uit het bijkomende schrijven van de raadsman van verzoeker”*, ziet de Raad niet in waarom verzoeker - die geen problemen kende in zijn land van herkomst en die zijn land legaal verliet, met geldig paspoort en visum - geen nieuwe reisdocumenten zou kunnen bekomen. Dit wordt bevestigd door de stukken in het administratief dossier waaruit blijkt dat verzoeker op 31 oktober 2017 nog een 'verlenging' van een *“travel permit”* uitgereikt kreeg van de Bengaalse ambassade te Brussel, nadat de ambassade via zijn paspoort zijn Bengaalse nationaliteit vaststelde, alsook uit de stukken aangaande de repatriëringspogingen voorafgaand aan zijn huidige asielaanvraag, waar sprake is van een *“reiskaart”*, *“Documenten: LP (wordt verlengd)”*, *“Documenten: LP”* en *“Documenten: LP (op 29/12 @BNL)”*.

2.3.25. De bij het verzoekschrift gevoegde *“Vordering tot heropsluiting”* heeft geen betrekking op verzoekers asielaanvraag en doet geen afbreuk aan het bovenstaande.

2.3.26. Waar in het verzoekschrift een schending van artikel 3 EVRM wordt aangevoerd, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat de verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond: u diende een verzoek tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis in dat op 2/9/2013 geweigerd werd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”

2.4. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.4.1. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK